

1.

MEGÉRTENI A TÖRTÉNELMET – ZOROBÁBEL ÉS EZSDRÁS

Szeptember 28., szombat délután

Az Úrnak erőforrások állnak rendelkezésére. Az Ő keze nyugszik a gépezeten. Amikor eljött az idő temploma újjáépítésére, mint eszközt indította Círuszt, hogy fölismerje a rá vonatkozó jövődöléseket, és megadja a zsidó népnek a szabadságát. Sőt a templom felépítéséhez szükséges anyagokkal is ellátta őket. Az építkezés Círusz idején kezdődött el, majd utóda folytatta a munkálatokat. – *A Te Igéd igazság*, 4. köt., 1175. o.

Sokaknak most is Ábrahámhoz hasonló próbája van. Nem hallják közvetlenül a mennyből Isten hangját, de szól hozzájuk Igéjének tanítása és gondviselésének eseményei által. Talán azt kívánja tőlük, hogy adják fel a gazdagságot és megbecsülést ígérő életpályájukat, hagyják el kellemes és előnyös társaságukat, szakadjanak el rokonságuktól, hogy önmegtagadást igénylő viszontagságos, áldozatos útra lépjenek. Isten feladatot szánt nekik, de a barátok, a rokonok befolyása és a jólét akadályozná a megvalósításhoz fontos jellemvonások kifejlődését. Isten kivonja őket az emberi befolyás alól, megvonja tőlük az emberi segítséget; érezteti velük, hogy a segítségére van szükségük, és megtanítja őket egyedül őbenne bízni, hogy kinyilatkoztathassa önmagát nekik. Ki kész Isten hívására megtagadni dédelgetett terveit és lemondani meghitt barátairól? Ki vállal új feladatokat, és ki lép ismeretlen területre, hogy odaszánt szívvel végezze Isten munkáját, Krisztusért nyereségnek tartva a veszteségeket? – *Pátriárkák és próféták*, 126–127. o.

Nagyon fontos, hogy higgyünk Isten szavának, és azonnal engedelmeskedjünk parancsának addig, amíg Isten angyalai várakoznak, hogy

segíthessenek nekünk. A gonosz angyalok is készek viaskodni minden lépésért. Amikor Isten gondviselése azt parancsolja gyermekeinek, hogy menjenek előre; amikor Isten kész arra, hogy nagy dolgokat vigyen véghez övéiért, akkor Sátán arra igyekszik rávenni őket, hogy habozásukkal és késlekedésükkel bosszantsák az Urat. Sátán törekszik lánggra gyújtani a viszály, a civódás lelkületét, felkelteni a zúgolódást, a hitetlenséget, és így megfosztja Isten gyermekeit azoktól az áldásoktól, amelyekkel meg akarja ajándékozni őket. Isten szolgáinak a percek embereinek kell lenniük, akik – amilyen gyorsan csak lehet – mindig készen állnak az indulásra és az előrehaladásra, amint az isteni gondviselés megnyitja előttük az utat. Bármiféle késlekedés részükről időt ad Sátánnak a vereségük előkészítésére. – *Pátriárkák és próféták*, 423. o.

Mindenkit érnek keserű csalódások, és olykor mindenkit hatalmába keríti a csüggedés; amikor fájdalom az ember sorsa, és nehéz hinnie, hogy Isten még mindig jóságos segítője földi gyermekeinek; amikor annyira gyötrik a bajok, hogy inkább kívánja a halált, mint az életet. Ilyenkor sokan elengedik Isten kezét, és a kétely rabságába, a hitetlenség fogságába esnek. Ha ekkor megnyílna lelki szemük, és felfognák Isten intézkedéseit, a megmentésükön fáradozó angyalokat látnának, akik lábukat az örök hegyeknél is erősebb alapra helyezik. És akkor új hit, új élet ébredne bennük. – *Próféták és királyok*, 162. o.

Szeptember 29., vasárnap – A foglyok első csoportjának visszatérése

Dániel és társai sokszor olvasták ezeket és a többi, hasonló próféciákat, amelyek körvonalazták Isten szándékát népével. Most pedig, amikor az események gyors pergése jelezte, hogy Isten erős kézzel munkálkodik a nemzetek között, Dániel különösen elgondolkodott az Izraelnek adott ígéreteken. A prófétai Igébe vetett hitével felfogta a szent írók által megjövendölt eseményeket. „Majd ha eltelik a babiloni hetven esztendő – nyilatkoztatta ki az Úr –, akkor gondom lesz rátok, és valóra váltom azt a jó szót, hogy visszahozlak benneteket erre a helyre.” – *Próféták és királyok*, 553. o.

Círus, Perzsia királya, egész királysága területén kihirdettette, megratta a következőket: „Így szól Círus, a perzsa király: Az Úr, a mennynek Istene e föld minden országát nékem adta, és ő parancsolta meg nekem, hogy építsek néki házat Jeruzsálemben, mely Júdeában van. Valaki azért tiközöttetek az ő népe közül való, legyen vele az ő Istene, és menjen fel Jeruzsálembé, mely Júdeában van, és építse az Úrnak, Izrael Istenének házát.” Dárius adta ki a második rendeletet az Úr házának építésére, erről szól Ezsdrás hatodik fejezete.

Izrael Ura Istene javait a hitetlenek kezébe adta, hogy hasznosítsuk az elbukott világért végzendő munkánkban. Az ügyvivők, akik által ezek az adományok befolyznak, utakat nyithatnak az igazság terjesztésére. Lehet, hogy nem rokonszenveznek ezzel a feladattal, nem hisznek Krisztusban, nem élnek Igéje szerint, ám emiatt adományait nem utasíthatjuk vissza. – *Bizonyágtételek a prédikátoroknak*, 202–203. o.

Isten egyháza hirdeti az örökkévaló evangélium igazságait minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek, és ezzel ma megvalósítja a földön ezt az ősi próféciaát: „...virággani, virulni fog Izrael, termésével elárasztja a világot” (Ésa 27:6). Jézus követői a mennyei lényekkel együttműködve gyorsan betöltik az evangéliummal az egész földet. Fáradozásuk eredménye gazdag gyümölcsstermésben, drága lelkek beérésében jelentkezik. Az odaszentelt egyház a Biblia igazságainak elhintésével ma minden eddiginél jobban árasztja az emberek fiaira azokat az áldásokat, amelyeket az Ábrahámnak és egész Izraelnek – Isten földi egyházának minden korszakában – adott ígéret századokkal előbb jelzett: „Megáldalak... és áldás leszel.” (1Móz 12:2) – *Próféták és királyok*, 703. o.

Éppen akkor van a legnagyobb szükségünk élő hitre, amikor a Lélek hiányát érezzük. Ha a sötétség sűrű felhői tornyosulnak gondolatvilágunk felett, akkor ütött annak órája, hogy élő hittel törjük át a sötétséget, és szórjuk szét a felhőket. Az igaz hit azokon az ígéreteken alapszik, amelyek Isten szavában foglaltaknak, és csak azok tarthatnak arra igényt, akik feltétel nélkül engedelmeskednek Istennek. „Ha én bennem maradtok és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek,

amit csak akartok, és meg lesz az néktek.” (Jn 15:7) – *Tapasztalatok és látomások*, 72. o.

Szeptember 30., hétfő – Királyok és események áttekintése

Ez a csodálatos alkalmak ideje volt a zsidók számára. A menny leg-hatalmasabb erői munkálkodtak a királyok szívében, és Isten népének az volt a feladata, hogy a lehető legnagyobb buzgósággal valósítsa meg Círusz rendeletét. Nem lett volna szabad semmilyen fáradságot sajnálniuk a templom és a szolgálatok, valamint a júdeai otthonuk helyreállítására. Sokan nem mutattak erre készséget Isten hatalma megnyilvánulásának idején. Ellenségeik szívós kitartással helyezkedtek velük szembe, és az építőkön egyre inkább erőt vett a csüggedés...

Cambyses uralkodása alatt a templomépítés munkája lassan haladt. Az ál-Smerdist, ezt a gátlástalan csalót (akit Ezsd 4:7 Artahaszasztának nevez) uralkodása alatt a samaritánusok rávették arra, hogy rendelettel tiltsa meg a zsidóknak a templom és a város újjáépítését.

Több mint egy évig elhanyagolták és majdnem egészen abbahagyták a templomépítést. A nép otthon maradt, és igyekezett földi jóléthez jutni, de helyzetük siralmas volt...

Ilyen állapotok uralkodtak Dárius Hystaspes királysága elején. A zsidók száználmas helyzetben voltak mind lelki, mind földi dolgaikban. Oly sokáig zúgolódtak és kétségeskedtek, oly sokáig helyezték előtérbe személyes érdekeiket, fásultan szemlélve az Úr templomának romjait, hogy sokan szem elől tévesztették azt a célt, amelyért Isten visszahozta őket Júdeába. Ez a mondás járta: „Nem jött még el az Úr háza újjáépítésének ideje.” (Agg 1:2) – *Próféták és királyok*, 572–573. o.

A kételkedők és hitetlenek csak azért vetik el Isten Igéjét, mert nem tudják teljesen megfejtteni; akik vallják, hogy hiszik a Szentírást, még azok sincsenek túl e tekintetben minden veszélyen. Az apostol mondja: „Vigyázzatok atyámfiain, hogy valaha ne legyen bármelyikőtöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon.” (Zsid 3:12) Jól cselekszünk, ha a Szentírás minden egyes pontját tüzetesen tanulmányozzuk, és kutatjuk Isten mélységeit (1Kor 2:10), amennyiben a Bibliában

nyilvánvalóak. Ugyanis a „titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig miénk és a mi fiainké mindörökké...” (5Móz 29:29). Sátánnak azonban érdeke, hogy kutató szellemi erőinket megrontsa, összezavarja. A bibliai igazságok vizsgálatához hozzávegyül egy kis büszkeség is úgy, hogy az emberek türelmüket és kedvüket veszítik, ha a Szentírás minden egyes helyét megelégedésükre nem tudják kimagyarázni. Igen megalázónak tartják beismerni azt, hogy az ihletett Igét nem értik teljesen. Nem tudnak türelmesen várni, míg Isten jónak látja kinyilatkoztatni nekik igazságát. – *Jézushoz vezető út*, 108. o.

Ha a lelkünkbe vésődött Isten Igéje és törvénye, és megszentelt életben nyilvánul meg, akkor hatalmas erőt képvisel, hogy meggyőzze a világot... Isten törvénye, ha a szívünkbe vésődött, Krisztus iránti engedelmeségre készíti gondolatainkat és akaratunkat. – *Bizonyosságtételek*, 3. köt., 201. o.

Október 1., kedd – A foglyok visszatérésének második hulláma

Hetven évvel azután, hogy a foglyok első csoportja Zorobábel és Jósua vezetésével hazatért, Artaxerxes Longimanus lépett Médó-Perzsia trónjára. A király nevét Isten különös intézkedése kapcsolja össze a szent történelemmel. Uralkodása alatt élt és munkálkodott Ezsdrás és Nehémiás. Ő adta ki Kr. e. 457-ben a harmadik és egyben utolsó rendeletet Jeruzsálem helyreállítására. Uralkodása alatt tért haza a zsidók egy csoportja Ezsdrás vezetésével; Nehémiás és társai fejezték be Jeruzsálem falainak építését; szervezték újjá a templomi szolgálatot. Ezsdrás és Nehémiás nagy vallási reformációt indított. Artaxerxes hosszú uralkodása alatt sokszor tanúsított jóindulatot Isten népe iránt. Bizalmas és szeretett zsidó barátaiban – Ezsdrásban és Nehémiásban – Isten által különleges munkával megbízott embereket ismert meg.

Ezsdrás rendkívüli életet élt a Babilonban maradt zsidók között, ezáltal felkeltette Artaxerxes király érdeklődését és jóindulatát. Ezsdrás nyíltan beszélt vele a menny Istenének hatalmáról, aki vissza akarja vinni a zsidókat Jeruzsálembe...

Tanulmányozta a Sínai-hegynél és a hosszú pusztai vándorlás idején kapott eligazításokat. Mélyen érintette, amikor egyre jobban megismerte, hogyan bánik Isten gyermekeivel, és megértette, milyen szent a Sínai-hegynél kapott törvény. Szívét érintette, tökéletesen megtért, és elhatározta, megtanulja a szent történelmet. Ezt az ismeretet áldásul és világossággul akarta felhasználni népe számára.

Ezsdrás igyekezett szívében felkészülni arra a munkára, amely hite szerint előtte állt. Buzgón kereste Istent, hogy Izraelnek bölcs tanítója lehessen. Amint megtanulta értelmét és akaratát a mennyei irányítás alá helyezni, élete célja lett az igazi megszentelődés elve, amelynek a későbbi évek során nemcsak a tőle eligazítást váró fiatalokra volt átformáló befolyása, hanem mindazokra, akik kapcsolatba léptek vele. – *Próféták és királyok*, 607–608. o.

Krisztus szándéka az volt, hogy minden ember bőséges mennyei kegyelemben részesüljön. Azt akarja, hogy örömét te is birtokold, ezáltal örömed teljes legyen. Minden lélek gyakoroljon önfegyelmet, és szolgáljon hűséggel mind a gyülekezeten kívül, mind pedig a gyülekezetben. Mennyei angyalok előtt állsz, akik látják, hogy milyen vagy. Ha akarná, minden hívő lehetne olyan tanítvány, mint Ezsdrás volt a király előtt. Ha Őt keresik, Isten karja minden ember javát szolgálja, de hatalma és haragja utoléri azokat, akik elhagyják Őt, és a világ barátságát, segítségét keresik, Ekron istenéhez fordulnak kéréseikkel, és nem figyelnek az élő Isten tanácsaira.

Isten gyermekei tudni fogják, hogy ki a segítségük. Tudják, hogy kibeen bízhatnak teljes mértékben, és Krisztus segítségével szent bátorságra tehetnek szert. – *Istennel ma*, 354. o.

Október 2., szerda – Artaxerxész rendelete

A zsidók visszatérésére adott engedélyében Artaxerxes intézkedett arról is, hogy a papság tagjai teljesítsék ősi kötelességeiket és visszakapják régi kiváltságaikat... Intézkedett a polgári tisztviselők megbízatásáról is, hogy a népet igazságosan irányítsák a zsidó törvények szerint...

Így „vele volt Istenének a jóakarata”, és Ezsdrás rábírta a királyt, hogy megfelelő intézkedéseket tegyen a Médó-Perzsa Birodalomban lakó Izrael egész népének, valamint a papoknak és lévítáknak hazatérésére, aki csak „el akar menni Jeruzsálembe” (Ezsd 7:9, 13). A szétosztás fiainak tehát ismét lehetőségük volt visszatérni arra a földre, amelynek birtoklásához fűződtek az Izrael házának adott ígéretetek. Ez a rendelkezés nagy örömet szerzett azoknak, akik Ezsdrással együtt tanulmányozták Isten szándékát népével. „Áldott az Úr, őseink Istene – kiáltotta Ezsdrás –, aki arra indította a király szívét, hogy fölékesítse az Úr házát Jeruzsálemben. Kiterjesztette rám a királynak, tanácsosainak és a király minden hős vezető emberének a szeretetét.” (Ezsd 7:27–28) – *Próféták és királyok*, 611–612. o.

Jézus a mi barátunk; az egész menny részt vesz boldogulásunkban. Ne engedjük, hogy a mindennapi élet viszontagságai és küzdelmei kedélyünket izgassák, gondfelhőbe borítsanak! Ha ezt megengedjük, akkor állandóan találunk olyasmit, ami kínoz és nyugtalanít...

Üzleti, anyagi zavarokkal küzdhetünk, a jövő sötétben állhat előttünk, veszteségek fenyegethetnek bennünket, de ne csüggedjünk, hanem vessük gondjainkat Istenre, és legyen szívünk nyugodt és vidám...

Isten akarata és szándéka nem az, hogy gyermekeit gondok, terhek nyomják. De az Úr nem csal meg bennünket. Nem mondja: „Ne féljete; életetek útján nincs semmi veszély.” Tudja, hogy veszedelmek és megpróbáltatások várnak ránk, és ehhez mérten bánik velünk. Nem szándéka népét kivenni a bűnnel és bajjal telt világból, de rámutat arra a segítségre, amelyben sohasem csalódhatunk. Így imádkozik tanítványaiért: „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.” (Jn 17:15) „E világon nyomorúságotok leszzen; de bízzatok: én meggyőztem a világot.” (Jn 16:33) – *Jézushoz vezető út*, 122. o.

Isten hatalmas dolgokat akar cselekedni a benne bízókért. Ma népének azért nincs nagyobb ereje, mert saját bölcsességében bízik, és nem ad alkalmat Urának, hogy hatalmát érette kinyilatkoztassa. Ő minden

szükségében segít a benne hívő gyermekein, ha teljes bizalmukat belé helyezik, és híven engedelmeskednek neki. – *Pátriárkák és próféták*, 493. o.

Október 3., csütörtök – A tanítás fontos szerepe

A Biblia megmutatja az üdvösség útját – az Ige a vezetőnk a magasabb rendű, jobb élet felé...

Ez a nevelés nélkülözhetetlen a földi és az eljövendő élet szempontjából egyaránt. Ne gondoljuk, hogy megakadályozza a különféle tudományok tanulmányozását, vagy a nevelést alacsonyabb szintre szállítja le. Isten ismeretének nagysága felmérhetetlen. Semminek sincs olyan megelevenítő és nemesbítő hatása, mint az örök életünkre vonatkozó magasztos tárgyak tanulmányozásának. A fiatalok igyekezzenek megérteni az Istentől kapott tanításokat, így értelmük fejlődik, és megerősödik az Ige tanulmányozása közben. Akik cselekszik az Igét, azok figyelme a magasabb rendű gondolatokra irányul, és Isten az az ismeretek elenyészhetetlen gazdagságát nyújtja számukra.

Egyedül Isten Igéjében találhatjuk meg a teremtés hiteles leírását, és itt olvashatjuk emberiségünk történelmét az emberi előítélettől vagy büszkeségtől mentesen. Az Igében találkozhatunk az ősatyákkal és a prófétákkal, és hallhatjuk az Örökkévaló szavait. Itt szemléljük a mennyei Felséget, amint megalázta magát, hogy helyettesünk és kezesünk legyen, megküzdjön a sötétség hatalmaival, és kivívja értünk a győzelmet. Mindezek tiszteletteljes tanulmányozása meglágyítja, megtisztítja és megnemesíti szívünket, új erővel és étellel tölti be lelkünket. – *Az én életem ma*, 107. o.

Ki kell zárunk az oktatási tevékenységből a tévelygésre vezető, helytelen irodalmat, hogy a gonosz magvai ne kerülhessenek befogadásra úgy, mintha igazságot tartalmaznának. Senki se gondolja, hogy e könyvek olvasása értékes nevelést képez. Ha ilyen elméletek férkőznek a fiatalok elméjébe, elszakítják őket a teljes bölcsesség, a hatékonyság és erő Forrásától, és Sátán kísértéseinek a prédájává esnek. Legnagyobb szükségünk, hogy iskoláinkban tiszta, pogány filozófiáktól

mentes nevelést nyújtsunk az ifjaknak. – *Tanácsok szülőknak, tanároknak és tanulóknak*, 389–390. o.

Az Úr azt akarja, hogy megtanuljuk mindazt, amire lehetőségünk van, azzal a céllal, hogy ismeretünket másoknak is átadjuk. Senki sem tudhatja, hogy hol és miként kell majd szolgálnia Isten ügyét, és hirdetnie üzenetét. Csak mennyei Atyánk látja egyedül, hogy mivé tudja formálni az embert. Olyan lehetőségek állnak előttünk, amelyeket erőtlenné hitünkkel nem látunk meg. Olyan képzeteknek kell lennünk, hogy ha szükséges, az Ige igazságait a legnagyobb földi méltóságok előtt is Isten nevét megdicsőítve képviselhesük. Egyetlen olyan lehetőséget se szalasszunk el, amikor értelmünket alkalmasabbá tehetjük Isten szolgálatára.

Az ifjúságnak szüksége van műveltségre, ezért lásson munkához azzal az elhatározással, hogy ezt meg is szerzi. Ne várj a kedvező alkalomra! Keresd az alkalmat, és ragadj meg minden kínálkozó lehetőséget! A legkisebbet is. Légy takarékos! (...) Minden elérhető eszközzel csiszold az értelmi képességeidet! A könyvből tanulást párosítsd hasznos kétékezi munkával! Kitartó igyekezettel, éberséggel, imával szerezd meg azt a bölcsességet, amely „felülről való”! Így sokrétű műveltséget sajátíthatsz el. – *Krisztus példázatai*, 333–334. o.

Október 4., péntek – További tanulmányozásra

Próféták és királyok: „Ezsdrás, a pap és írástudó” című fejezet.